

at disse Forhold ordnes ved en ny Lov, at den ikke troede nærmere at burde yttre sig over den i saa Henseende gjældende Lovgivning, efterdi disse Spørgsmaal lettelig i mødende Tilfælde kunde blive Gjenstand for Rettens Afgjørelse, og en Udtalelse derom saaledes maatte være præjudicerende for en eventuel Dom.

Da den Lov, der kan finde Sted med Hensyn til Betydningen af en Indtegning i Kirkebøgerne, saaledes ikke er løst, har Ministeriet, der iøvrigt heri maatte finde en yderligere Anledning til at søge dette Forhold ordnet ad Lovgivningens Vej, ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovudkast vel paa den ene Side ikke anseet det tilstrækkeligt at forandre D. L. 5—2—30 og Forordningen af Aft. Juni 1828; thi herved lodes det fremdeles uafgjort, om ikke en Indtegning i Kirkebøgerne er en Betingelse for Arveret; men paa den anden Side heller ikke fundet Anledning til udtrykkelig at bestemme, at denne Indteg-

ning ligesaa lidt som Daaben skal betragtes som en saadan, da man herved vilde lægge en bestemt Forudsætning ind i den hidtil gjældende Lovgivning, som Domstolene maatte vilde finde at være urigtig. Man har derimod valgt den Udvei positivt at bestemme, hvilke Betingelser for Arveret der for Fremtiden skulle kræves, idet herved begge de paa-pegede Ulemper formeentlig undgaaes. Ligesom Ministeriet derhos for sit Vedkommende med Generalprocureuren er tilbøieligt til at holde for, at den ifølge de ovennævnte Lovbud- paabudne Indtegning i Kirkebogen, der i visse Tilfælde træder istedetfor Daaben, ikke for Tiden er en retlig Betingelse for Arveret, saaledes har man heller ikke troet at burde foreslåe, at en saadan Indtegning for Fremtiden gøres til Betingelse for den nævnte Ret, hvilket ei heller er Tilfældet efter de fleste fremmede Lovgivelser, hvorimod det naturligtis fremdeles er en Forudsætning, at Fødselen lovligen bevises, hvad der ogsaa udtrykkelig er udtalt i D. L. 5—2—31.

XIII.

Udkast til Lov

angaaende

nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshuusarbejde.

(Forelagt Landstinget den 1ste October 1857.)

§ 1.

I de Tilfælde, hvor der efter de hidtil gjældende Love skulde tilfindes Tugthuusarbejde paa 6 Uger eller kortere Tid, bliver i Stedet derfor Forbedringshuusarbejde at idømme.

§ 2.

De Forbrydere af Mandskønnet, der dømmes til Forbedringshuusarbejde, ville ordent-

ligviis have at udstaae Straffen ved Arbejde i Enkeltcelle og ved Ophold i samme Dag og Nat, med en saadan Forkortelse af Straffetiden, at naar Noget er dømt til 8 Maaneders Arbejde, træder i Stedet herfor 6 Maaneders Arbejde i Enkeltcelle, og, naar han er dømt til Forbedringshuusarbejde i længere Tid, nedsættes Straffetiden med en Trediedeel. Derimod finder ingen Forkortelse af Straffen